

MORGENBLADET

Immer det dages dog paany, hvor Hjerterne Morgen vente

1. Aargang

Fredag den 4. April

Nr. 143

Montgomery over den danske Grænse

I Løbet af Dagen i Gaar rykkede General Montgomerys Arméer over Kielerkanalen paa bred Front, og har herfra fortsat op gennem Slesvig og naaede i Gaar Eftermiddag Kl. 17 Flensborg. Modstanden mod Fremrykningen har kun været spredt.

Fremrykningen er ikke standset. De første engelske Panservogne er ved Redaktionens Slutning gaaet over den tidligere dansk-tyske Grænse.

Her paa Tærsklen til Danmarks Befrielse hilser det danske Folk vore Befriere. I dyb Beundring har vi fulgt de Allierede Arméer under deres blodige Kamp mod de nazistiske Tyranner. — Vi hilser General Montgomery, Helten fra El Alamein, Sejrherren fra Caen. Vi ser i ham den fornemste Repræsentant for de Allierede anglo-amerikanske og sovjetrussiske Arméer. Vi ser i ham Repræsentanten for det England, der ene og blødende bød Voldsmanden Trods i 1940, det England som for os blev vor Friheds Tro og Symbol. Den stærke Sympati, som Danmark altid har følt for England, smedes i disse Timer til ubrydelige Baand. Danmark vil aldrig glemme denne Dag. Fem Aars Undertrykkelse forløses i Frihedens Jubel.

Leve General Montgomery og hans Mænd!

Leve de allierede Nationer!

Leve det frie Danmark!

Danmarks Befrier, General Montgomery

De danske Kommando-tropper i Sverige holdes i allerhøjeste Beredskab og er parat til Aktion.

Døgnets Kommentar

Hitters Død har som man kunde forudse virket stærkt demoraliserende paa de tyske Tropper. Som det mest slaaende Bevis hérpaa maa man tage den betingelsesløse Kapitulation af den i Italien staaende tyske Arme. Kapitulationen skete paa den Øverstbefalendes eget Ansvar; over en Million Mand nedlagde Vaabene. Der meldes iøvigt om mange andre Eksempler paa, at Tropperne ikke mere føler sig bundet af Faneeden. Overalt spores en stigende Ulyst til fortsat Kamp.

Saaledes har umiddelbart efter Sydarmeens Kapitulation de i det vestlige Østrig staaende tyske Tropper kapituleret til Englænderne og Amerikanerne.

Samtidig med disse Meddelelser kan Moskva-Radioen bringe Stalins Dagsordre om, at den sidste Modstand er brudt i Berlin, hvor mere end 70,000 Mand har kapituleret. Og nu er ogsaa Hamborg faldet, Hjørnepillen i den tyske Nordvestfronts Forsvar.

Naar Storadmiral Dönitz, Tysklands Flaadechef opgiver denne Tysklands største Havneby kan det kun betyde, at han ikke agter at fortsætte Kampen. Formodningen herom bestyrkes yderligere derved, at Admiral Dönitz har erklæret Prag for aaben By. Prag og Berlin var Hjørnepillerne i Hitlers Bolværk mod Bolchevismen, de vilde, erklærede Hitler for faa Dage siden, blive forsvaret til sidste Blodsdraabe.

For Danmark og Norge har det sidste Døgn bragt Nyheder af ganske særlig Interesse. Englænderne har erobret Lübeck og Russerne Rostock og Warnemünde. Derved er Danmark blevet afskaaret fra Tyskland, og Søforbindelsen til Norge har nu kun Kiel og Flensborg tilbage paa tysk Territorium. Ved denne Udvikling understreges tydeligt det fuldstændigt haabløse og meningsløse i fortsat tysk Modstand i disse to Lande. General Lindemanns Forsikring om, at de tyske Tropper i Danmark skal vide at gøre deres Pligt til det yderste, faar herved yderligere Karakter af en tom Trussel. Erklæringen har sikkert til

Tyske Styrker, som forlader København i silende Regn.

Hensigt at virke som en Advarsel til den danske underjordiske Hær, som, hvis den traadte i Aktion nu, kunde tilføje de opbrydende Tyskere store Tab. At den danske Hjemmefronts Ledelse skulde tænke paa noget saadant er der ingen som helst Grund til at tro. Vor Hær staar direkte under General Eisenhowers Kommando og vilde aldrig handle paa egen Haand.

Pierre Laval, som forgæves har forsøgt at komme ind i Schweiz og Lichtenstein er nu landet i Spanien. General Franco har givet Udtryk for den største Forbavselse over, at noget saadant har kunnet ske. Efter Henstilling fra den amerikanske Ambassadør er Laval blevet interneret og venter nu paa at blive udleveret til Frankrig. Det er to Mænd med blodige Hænder, der her atter engang møder hinanden. Pierre Laval, Manden der solgte Abbesinien og Østrig og var med til at forhindre fransk Intervention i Spanien, Manden, der kynisk solgte sine Landsmænd til Fjenden, skal nu udleveres til en retfærdig Straf af den Mand, der med lejede Negertrupper og fascistiske Legioner druknede sit eget Land i Blod. For Pierre Laval findes der kun een Straf i Frankrig — Dødsstraffen. Den historiske Retfærdighed kan kræve, at ogsaa General Francos Dage snart er talte.

Som en Hilsen fra det kæmpende Norge modtog Danmark i Gaar Med-

delelsen om, at Oslo Universitets ranke Rektor Sejp efter 3 Aars Fængselsophold i Tyskland er ankommet til Sverige den 9. April. Rektor Sejps Holdning overfor Tyskerne og Quislinge var en stor Inspiration for Danmarks unge Modstandsbevægelse. En af de store, der viste Vejen ud af Mørket, er vendt hjem til en ny Dag.

K. H.

Den første illegale Radiosender i Danmark

Den frie danske Radio er begyndt at sende. Det er Studenternes Efterretnings-tjeneste, som har opbygget en Senderstation. Denne er nu stillet til Raadighed for Modstandsbevægelsen, og „Informatidn“ betjener Stationen med Nyhedsstof. Den nye Station, der ligger et eller andet Sted i Danmark, sender hver fulde Time paa 41 Meter Baandet.

Allieret Krigskorrespondent i København

Den første Krigskorrespondent fra den allierede Lejr er ankommet til København — naturligvis illegalt. Det er en Repræsentant Associated Press, og det er lykkedes ham at komme i Forbindelse med Sverige. Pr. Lynsamtaler leverede han en Skildring af Forholdene i den danske Hovedstad, og hans Meddelelser blev i Løbet af et Døgn spredt over hele Amerika og England.

Det er ganske unge Drengesoldater, som staar Banevagt paa Aalborg-Egnen. De staar med kun ca. 5 Meters Afstand. I Omegnen stjæler de unge Knægte som Ravne.

MORGENBLADET

KØBENHAVN VENTER

Der har været stille i København i de sidste Dage. Det er som om hele den store By holder Vejret. Paa Garderne sjokker Delinger af lasede tyske Soldater af Sted. Uens uniformerede, vaabenløse, blege, elendige. De er ikke i Trit, Ryggene er runde. Nogle har Armen i Bind, andre støtter sig til Stokke. De slæber paa Rygsække og Dylter. Skygger fra Fortiden. Hvor er de blevet af disse syngende skraalende, blankpudsede, veltrimmede Tyskere, som vi saa for blot et Aar siden. Hvor er de henne, disse Verdenserobrere, disse fuldt uddannede Mordere med deres trallende: „Haihi Haiho, ein Jägersmann, ein Jägersmann“?

Foran Konditoriet flokker sig gamle og unge Soldater, mange med Røde Kors-Armbind, de spiser Flødeskum og Kager med Krummer helt op til Ørerne. Lad dem spise. Det varer mange Aar, før de atter kommer til at se Kager. De skal snart hjem og høste, hvad de saæde. Nu standser nogle af dem foran en lille Plakat paa Muren, de klumper sig sammen, de læser og spiser: „Kammeraden . . . Kammerater, vi er blevet bedragne, vi vil hjem til vore Familier, ad Helvede til med SS!“ Plakaten er trykt i et af Byens mange illegale Trykkerier. De staar raadvilde foran den. Saadan noget kan man da ikke trykke, men de læser den om og om igen, og de glemmer, at de nu tør læse den. De aner ikke, at dette er Begyndelsen til deres nye Frihed. Saa sjokker de videre.

Paa Garderhusarkasernen hænger Krigsflaget paa halv Stang. Føreren er død, de ænsrer det ikke. Den høje Flagstang med Rigsørnen ved Kasernens Indgang er fjernet. Den bar Indskriften: „Deutsch sein, heiss Kämpfer sein.“ — Nu er den væk.

En Bil hylér ned ad Gaden, der ses et Glimt af sorte Hipouniformer, de er her endnu. Gudskelov. De maa maa endelig blive her, vi vil gerne tale med dem. Bilen forsvinder i et Drøn, ingen ser efter den, Gaden ligger stille som paa en Søndag. Men i de mange Huse i hver Gade, i hvert Stræde, staar bag de rolige Facader Frihedsarméens Folk paa Vagt. Med Gevær ved Fod venter de paa Signalet. De er der. Vi ved det alle, og Tyskerne ved det, og Hipobanditterne ved det. Derfor er Stemningen i Dag i København dirrende bag Roen.

Maaske vil de aldrig komme i Aktion, alle disse Tusinder, som nu i Aarevis har forberedt sig paa den store Kamp, som¹ forfulgt af Gestapo, trods Deportationer og Henrettelser, opbyggede vor usynlige Armé, men de staar der i Dag parat til at ofre alt.

De er ved deres blotte Nærværelse en Magt som den tyske Ledelse frygter, thi den kender dem fra Græken-

land, Jugoslavien, fra Polen og Frankrig. Kapitulerer Tyskerne uden Kamp, har vor Frihedsarmé ved sin blotte Nærværelse været med til at tvinge dem dertil. Derfor skal vi aldrig glemme dem, der faldt under Opbyggelsen af denne Armé og de der i Dag er parat til at give Livet. De er i vore Tanker, nu da vi venter paa Befrielsen. K. H.

Gestapos Fange, Pastor Harald Sandbæk

Et Interview med „Frit Danmark“ i London

Okkupationen var direkte mod Guds Vilje .. derfor maatte alle Kristne være med i den nationale Kamp

Pastor Harald Sandbæk, som var Gestapos Fange, fotograferet i London.

Pastor Harald Sandbæk er i London. Hans Navn vil aldrig blive glemt, for det var ham, som det paa saa mirakuløs Maade blev forundt at bære et Vidnesbyrd ud fra Danmark, som i al dets Gru dog gav den tapre Modstand et dybt Perspektiv. Han var Gestapos Fange, og han blev tortureret af de nazistiske Bødler! I neutrale Lande, og maaske ogsaa andre Steder, levede der endnu Skepsis overfor de Referater af Nazismens Menneskemishandling, som naæde ud fra de okkuperede Lande. Men her kom en Præst og vidnede, at han selv havde været pisket og mishandlet af Gestapo i Danmark. Hans forunderlige Redning under RAF's Bombardement af Gestapos Hovedkvarter i Aarhus er ogsaa noget, som vil

blive husket.

— Jeg kan jo ikke sige, at jeg følte det som noget behageligt at skulle bruges — efter at jeg var sluppet ud af Danmark — som et Stykke Bevismateriale. Men det var nødvendigt, for at man udenfor Danmark kunde forstaa, hvor grusomme Vilkaar den danske Modstandsbevægelse virkelig har at arbejde under.

Fællesskabsaanden hjemmefra i „Politilejrene“.

— Mellem de Danske i Sverige fandt De vel stadig noget af Undergrundens forunderlige Kammeratskab?

— I Sverige? Ja, i Politiforlæggningerne! Der er noget af det virkelige aandelige Fællesskab, som vi kendte det hjemmefra. Det var Venner, som man mødte igen, derude i »Polislejrene«. Andre Steder mellem danske Flygtninge i Sverige kunde man maaske nu og da finde Stemningen lidt vel meget præget af Flygtningepsykose — — med Beklagelser over dit og dat, som til syvende og sidst dog burde være saa smaat. Der er jo ikke i Sverige den fælles Fare, den, der skabte Kammeratskabet hjemme i disse Aar.

„Alle Kristne maa være Anti-Nazister“

— Det var som Kirkens Mand, De gik ind i Kampen mod Nazismen og Undertrykkelsen?

— For kristne Mennesker er Retten noget helligt! Vi Kristne tror, at Danmark er givet os af Gud, og den tyske Indtrængen var derfor ikke blot et Løftebrud, men faktisk en direkte Sætten sig

op mod Guds Vilje. Og efter at have brudt ind i vort Land traadte dette »Herrefolk« saa ogsaa Retten grundigt under Fode... Alle Kristne maa ifølge selve Sagens Natur være Antinazister. Nazismen er Kristendommens største Fjende og direkte Modsetning. Hvor aktivistisk den enkelte Kristne saa bliver derhjemme, beror vel paa Temperamentet; men alle Kristne maa være paa samme Linie her. De ældre, og de i høje Stillinger, kom maaske noget langsommere — med store og hæderlige Undtagelser. Er der et Skel med Hensyn til Tidspunktet for at komme med, tror jeg ikke, det er mellem Kirkens Folk og andre; men snarere mellem yngre og ældre.

Terroren i Danmark har virket lige stik mod Hensigten og fremkaldt een vældig samlet Front.

„Jeg tror paa en ny dansk Politik“

— Er De politisk interesseret?
— Jeg tilhører »Dansk Samling« og jeg tror paa en ny dansk Politik. Jeg tror, man vil have lært det af den Tid, vi har været igennem. I og for sig er jo »Dansk Samling«s korte Program, som er udtrykt i Navnet, allerede gaaet i Opfyldelse i Besættelsesaarene. Vi fik indenfor min Bevægelse et stærkt og godt Kammeratskab først og fremmest til Kommunisterne og til Konservativ Ungdom. Det haaber vi paa, vi kan bevare, og at vi, naar alt dette er Fortid, kan være uenige igen — men paa en ordentlig Maade. Det er jo for at beholde Retten til at være uenige, at vi har kæmpet sammen i disse Aar.

„Vi bør vist ikke tabe Sydslesvig af syne“.

Vi i Undergrunden stoler paa, at de Mænd, der har ført an i Kampen, ogsaa faar noget at sige efterpaa. Vi kan ikke bagefter blot sætte en Parenthes udenom disse Aar.

— Har Deres Parti et særligt Program med Hensyn til Slesvig?

— Jeg har ikke nogen særlige Kvalifikationer til at komme ind paa dette Emne — men jeg ved, at vi er mange indenfor de Kredse, jeg færdedes i, som inderligt haaber at faa vore Sydslesvigere hjem til Danmark igen. Kan det

ikke ske, saa synes jeg, at la Cours Forslag (en Mandatorning — *Red.*) er en — skal vi sige — subsidiær god Løsning.

Det var en af mine Partivenner i Sønderjylland, en ung, stærk Personlighed, som omvendte mig i det sønderjyske Spørgsmaal, og jeg er begyndt at tro paa, at Børnene og Børnebørnene af dem, der nu kalder sig Tyske i Sydslesvig, kan vindes for Danskheden. Og vort eget Mindretal, deres Fremtidsskabne, kan jeg ikke lade være at tænke paa. Man har sagt mig, at ingen Vækkelse eller tysk aandelig Bevægelse har faaet virkeligt Fodfæste i Sydslesvig — de dernede er den egentlige tyske Aand fremmed. Saadan har man sagt mig! Og hvis det er rigtigt — det vilde frembyde en stor og smuk og vist sund Opgave for Danskerne.

Det er maaske et Problem, som

ikke kan løsrives fra storpolitiske Spørgsmaal; under alle Omstændigheder bør vi dog vist aldrig tabe Sydslesvig af Syne — — vi gjorde jo ikke for meget for vore sydslesvigske Landsmænd før Krigen. Det maa da være en smuk Opgave for os, og en Lykke for dem at blive befriet fra det tyske Aag sammen med os.

— Andet rent personligt De har lært af Modstanden og disse Aar?

— Ja. De fineste Mennesker, jeg har mødt i mit Liv, dem mødte jeg i Undergrundsbevægelsen. Jeg er Barthianer, jeg troede altsaa, mest paa, at alle Mennesker var nogle Slamberter... men somme Tider har det knebet at faa Teologien til at stemme, for der var virkelig Idealister, helstøbte Personligheder til — — og over dem alle ragede Christian Ulrik Hansen op...

Hamar.

Politiet i Horsens igen trukket tilbage

Der hersker nogen Uklarhed i Horsens efter den omtalte lokale Kapitulation. Dansk Polit i var traadt i Funktion igen, men de er nu atter trukket tilbage.

Frihedsraadet har givet Udtryk for en alvorlig Beklagelse i Anledning af det skete. Enkeltaktioner maa for enhver Pris undgaaes ogsaa fra det danske Politis Side.

Vort Billede viser nogle af Horsens-Betjentene, sammen med en Vagtmand, i deres korte Funktionstid.

Sidste Nyt

Tre Lastbiler med 30 Mand kørte i Gaar op foran Skandinavisk Telegram Bureaus Bygning. Bureaus Maskiner blev fjernet og Medarbejderne filmet. Virksomheden er nu indstillet indtil videre.

Nogle bevæbnede Mænd forlangte i Nat at faa Dr. Thyge Niensens Bil i Taarbæk udleveret. Da Lægen satte sig til Modværge, blev han saaret i Kinden af et Revolverskud.

I Set. Annægade blev Liget af en Mand ved Navn Leo Tausig smidt ud af en Bil. Den dræbte havde tysk Ausweis sig.

I Ryesgade har man fundet to Mænd livsfarligt saarede af Skud i Brystet.

Tre tyske Soldater er i Gaar blevet afvæbnet ved Slangrupbanen. En af dem satte sig til Modværge, han blev dræbt.

Hipo har i Gyldenløvesgade anholdt to københavnske Byvagter og ført dem bort.

Tyskerne besatte Mandag Eftermiddag alle de kommunale Værker i København med lignende Styrker som under Folkestrejken.

Tyskerne beskød i Mandags en illegal Benzintransport paa Strandvejen. En ung Mand, der sad ved Siden af Chaufføren, blev saaret, saa han maatte paa Lazarettet. Føreren blev taget med paa Politigaarden.

FRED

Fred, men ikke Dorskheds sløve Ro.
Frihed, saa det levende kan gro.

Ønsk, at Freden blir en stridig Fred.
Liv er det, at Kampen varer ved.

Livet gror; men vi har langt igen.
— Menneske, bliv Menneske igen.

Poul Sørensen.

Kapitulation paa alle Fronter

Dagen i Dag synes at skulle blive V-Dag. Norges Befrielse er nær. Den sidste tyske Modstand brudt

Krigen i Europa slut i Dag

Det bekendtgøres af de Allieredes Statschefer

London, Mandag (RB).

Forudsigelserne om, hvornaar Krigen i Europa vil slutte, varierer mellem i Dag og i Morgen, men alle Aftenblade i London er af den Mening, at det sandsynligvis vil blive i Eftermiddag eller i Aften. Deres politiske Medarbejdere skriver, at Premierminister Churchill vil bekendtgøre Efterretningen om Tysklands Overgivelse uden Betingelser i Radioen. Derefter skulde der komme en Radiotale af Kongen til den britiske Nation Kl. 19 Greenwich Tid.

Det ventes at Dönitz vil undertegne Kapitulationsdokumentet paa paa den tyske Nations Vegne.

Saasnart V-Dagen er proklameret, vil den britiske Nation paa faa Undtagelser nær standse Arbejdet, og den næste Dag vil blive national Helligdag.

30,000 Tyskere overgiver sig

30,000 Mand tyske Tropper i Emden og Wilhelmshaven-Området samt de frisiske Øer har overgivet sig. Den formelle Kapitulation fandt Sted i en lille Badeby ved Oldenburg. Den tyske Overstkommanderende, General von Straube, undertegnede en Overenskomst om betingelsesløs Overgivelse til Canadierne.

300,000 Mand tyske Tropper ud af Landet

Reuter meddeler: Generalmajor Dewing, der i København fastlægger de sidste Detaljer vedrørende den tyske Kapitulation i Danmark, har meddelt, at de tyske Tropper i Danmark, der omfatter mellem 200,000 og 300,000 Mand, af den tyske Overkommando vil blive overført til Tyskland, hvor de vil overgive deres Vaaben til Feltmarskalk Montgomerys Styrker.

Den tyske Overkommando har givet

Ordre til, at de to store tyske Krigsskibe i Københavns Havn, »Prinz Eugens« og »Nürnberg«, skal blive liggende dér.

I korte Træk

Premierminister Churchill vil, efter hvad der meddeles fra London, saa snart den fuldstændige tyske Kapitulation er en Kendsgerning, meddele det i Radioen. Herefter skulde der komme en Radiotale af den engelske Konge Kl. 18,00 Greenwich Tid. Det ventes, at Dönitz vil undertegne Kapitulationsdokumentet paa den tyske Nations Vegne.

Det meddeles fra paalidelig Kilde, at de tyske Tilgodehavender i Spanien vil blive indefrosset. Den tyske Ambassade og Konsulaterne er ved at blive lukkede.

30,000 Mand tyske Tropper i Emden og Wilhelmshaven-Området samt de frisiske Øer har overgivet sig til Canadierne.

En Stikkertransport i København.

En Københavnerinde, der har erobret et Billede af »Førens«.

100 allierede Fly i Kastrup Lufthavn

Der har været livlig Trafik af allierede Flyvemaskiner paa Kastrup Lufthavn i de sidste Dage. I Dag oplyser man i Lufthavnen, at der ialt befinder sig 100 allierede Flyvemaskiner der. Det drejer sig om baade Bombe- og Jagermaskiner af alle Typer. Ud paa Eftermiddagen ankom nogle Flyvemaskiner med de første engelske Aviser, som ad legal Vej er kommet til Danmark siden 9. April.

Mange Anholdelser i Aalborg

AALBORG, 6. Maj (RB).

Situationen i Aalborg er yderst rolig. Gadebilledet præges af mange Anholdelser, som Modstandsbevægelsen foretager i Byen. Den tyske Kommandant har afleveret Befæstningen til Modstandsbevægelsen i Hovedkvarteret i Hotel Phoenix.

De mest kendte Personer, der er anholdt, er Formanden for Andelsbanken, Proprietær Spliid, Dommer Harald Prytz og Frue, Terndrup, og Løjtnant Juul og Frue, Willestrup.

MORGENBLADET

Redaktion: Store Kongensgade 40
Telefoner: C. 52432 — 52451

Ekspedition: Christian IX Gade 2
(Samlerens Forlag)
Telefon: C. 1151
Abonnement Tlf. Byen 7678

Adresseerne er foreløbige

Vredens Afløb

Igennem fem Aar har vi været Vidne til en omsiggribende Stikker-virksomhed i vort Land. Fra den Dag de tyske Tropper kom ind over vort Land som en Tyv om Natten, kom ogsaa Løgnen og Umoralen ind i vort offentlige Liv. Hvor før Sikkerhed og Tryghed havde raadet, fordi vi kunde stole paa vore offentlige Myndigheder og deres Repræsentanter, kom nu Usikkerhed og Utryghed.

Alt det der var os helligt, alt det der var os et Symbol paa en Kulturstat — Hæderlighed og Retskaffenhed — blev brutalt skubbet til Side. Ondt forvandlede til Godt og Usandhed til Sandhed.

Men ikke nok hermed. Vi saa Landsmand, som for ynkelig Vindingsskyld gik i Tyskernes Sold og solgte deres egne Landsmand. Mindrelodige Personer, Mænd og Kvinder, blev Tyskernes Haandlangere. Vort Lands fineste og bedste Mænd maatte ofre Livet, fordi aandeligt korrumperede Mennesker ønskede at svælge i Magt-rus. Pigebørn uden moralsk Rygrad skændede vort Lands Kvinder ved at løbe paa tyske Kaserner ved Nat og ved Dag.

I Stilhed har vi maattet bære alt dette. I Stilhed har vi knyttet vore Hænder imod disse saa forægtelige Mennesker, og sagte har vi mellem Tænderne hvislet dem vor Foragt i Møde. Intet Under, at al den opsamlende Harmen nu kommer til Udbrud. Ganske som vi har trængt til at faa Luft for al vor Lykke over den gen-vundne Frihed og Selvstændighed, saadan har vi trængt til at faa Luft for vor Forbitrelse over Stikkerne, Hipofolkene, Tyskepigerne og Kollaboratorerne.

Det er menneskeligt og forstaaeligt, at vor Vrede nu kommer saa voldsomt frem. Ja, det vilde snarere være et Svaghedstegn, hvis den ikke gjorde det. Den, der ikke kan harmes, kan heller ikke begejstres, og vo det Menneske, som ikke kan begejstres for et eller andet godt eller skønt.

Men eet maa vi dog passe paa midt i al vor berettigede Harmen, og det er, at Harmen og Vreden ikke bliver et Maal i sig selv. Det, vi samles i i Dag, kan ikke og maa ikke være Hadet imod Stikkerne med Konsorter, for da er vi ikke Friheden værdige. Nej, vi samles om det vigtigste: vort Lands fremtidige Ve og Vel. Det er godt, at vi faar en Lejlighed til at vise Stikkerne m. v. vor utilslørede Foragt — de skal mærke den, saa det svider helt ind i deres Sjæls inderste. Og en retfærdig Straffedom skal de have. Men dermed skal vi ogsaa lade det være godt. Vi maa ikke blive staaende ved alt dette. Vi skal videre. Videre til alt det væsentlige, som ligger og venter paa os og behøver vore Kræfter.

Lad os derfor ikke spille vore Kræfter paa det, der er goldt og ikke lærer livskraftig Kim i sig. Nu gælder det det positive i os. Derfor fremad mod de store Opgaver, der ligger og venter paa os. *Minus.*

Tak fra Kongeparret

Vor dybfølte Tak for de Tegn paa Kærlighed, som med Blomster, Telegrammer og Brevé er vist os ved Danmarks Befrielse.

Christian. Alexandrine.

Den danske Rigsdag indkaldt til i Morgen

Kongen har indkaldt Rigsdagen til Aabningsmøde i Morgen paa Christiansborg. Aabningen vil finde Sted Kl. 12.

Grundet de indskrænkede Pladsforhold i Rigsdagens Fællessal gives der til Aabningsmødet kun Adgang for Rigsdagens Medlemmer og særlige Indbudte. Enhver Henvendelse til Rigsdagens Medlemmer eller til Rigsdagens Bureau om Adgangskort vil derfor være nyttelos.

Tyskerne paa Vej hjem

En af vore Medarbejdere, der i Aftes var paa Vej til Jylland, meddeler, at han paa Vejen mellem Glostrup og Korsør passerede over en halv Snes Tusinde tyske Soldater, der til Fods eller paa Lastvogne havde begivet sig paa det sidste Tilbagetog. De vil i Jylland møde Montgomerys Armé, til hvilken de skal overgive sig.

Christmas Møller i København

Pressekonference i Udenrigsministeriet i Aftes.

Christmas Møller fotograferet umiddelbart efter sin Ankomst til Udenrigsministeriet i Gaar.

Christmas Møller ankom til København i Gaar i en engelsk Mosquito-Maskine, som landede i Kastrup Lufthavn. Han blev modtaget af Ministrene Kraft og Fibiger, Direktør Svenningsen, Udenrigsministeriet m. fl. Christmas Møller fik en straalende Modtagelse, da han ankom til Statsministeriet i Slotsholmsgade. Han nægtede at udtale sig, før han havde talt med Statsministeren. I Aftes var der en Pressekonference i Udenrigsministeriet. Paa Grund af tekniske Begyndelsesvanskeligheder kan vi desværre ikke bringe Referatet af denne i Dag.

Fru Christmas Møller ankom til København sent i Gaar Eftermiddags, idet der ikke var Plads til Fruen i den første Maskine.

Dansk Samling Folk i tysk Fangenskab

Lærer Einar Andersen, Vollerup Skole, fortæller om sine Oplevelser - MORGENBLADET blev læst i Frøslevlejren

Blandt de mange befriede Fanger fra Frøslevlejren, som »Morgenbladet«s udsendte Medarbejder talte med paa Storebæltfærgen, var ogsaa Dansk Samlings Folketingskandidat i Slagelse—Skelskør-Kredsen, Lærer Einar Andersen, Vollerup Skole. Lærer Andersen, der er 35 Aar gammel, hører ikke til dem, som er blevet daarligst behandlet i tysk Fangenskab, men vi beder ham alligevel fortælle sin Historie til »Morgenbladet«, som han, hvor utroligt det end lyder, af og til har haft Lejlighed til at læse i Frøslevlejren.

De kom i Historietimen.

— Jeg blev taget den 29. December sidste Aar. En SS-Officer og en Gestapo-Mand kom brasende ind i Skolestuen om Morgenen Kløkken 9.30 midt i en Historietime. Uden Hensyn til de rædselsslagne Skolebørn bad de mig følge med ind i Soveværelset. Her rev den ene af dem pludselig Brillerne af mig og gav mig saadan et Slag i Hovedet, at jeg nær var daanet. — Hvor er Vaabnene saa? brølede han. Jeg sagde, som det var, at jeg ingen Vaaben havde, men det troede de ikke paa. Jeg maatte staa op ad Væggen, mens de ransagede Lejligheden. Vaaben fandt de selvfølgelig ikke, men jeg blev taget med, fordi de vidste, jeg var Hetzer, og at jeg havde distribueret »Morgenbladet« og andre illegale Blade, ligesom de beskyldte mig for Gruppedannelse.

Et raat Forhør.

— De kørte mig, fortsætter Læreren, derpaa til Liselund i Slagelse, hvor jeg igen kom i Forhør. En af Bødlerne tog mig i Haaret og kørte rundt med mit Hoved, saa det af og til slog mod Bordkanten. Jeg var næsten bevidstløs. De tilbød mig at slippe med 3 Maaneder i Frøslev, hvis jeg vilde rykke ud med Sproget, men jeg tav. En »dansk« Schalburg-Mand brølede mig ind i Øret: — Gud, hvor er du dum!, og jeg maatte tage mig frygteligt sammen for ikke at ryge paa ham.

Fangernes Hustelefon i Vestre.

Efter at jeg havde siddet i Slagel-

se Arrest i nogen Tid, blev jeg bundet sammen med en anden Fange og kort til Vestre Fængsel. Her hørte vi ikke saa forfærdelig mange Nyheder, men det, der slap ind, befordrede vi videre enten pr. Morse, som de fleste jo kender, eller pr. Vask-Telefon, som vi kaldte den. Vi pustede Rørene i Vaskene ud i alle Etagerne gennem en Papirstragt, og derpaa kunde vi tale sammen gennem denne interimistiske Hustelefon.

Arne Sørensens Navn gjorde dem rasende.

Lærer Andersen fortsætter sin interessante Beretning: — I et Forhør gjorde de mig klart, at de ikke kunde forstaa, at jeg dels havde distribueret kommunistisk og dels national Lektüre, men jeg ønskede ikke at komme nærmere ind paa, at jeg trods alt var Dansk Samling Mand. Jeg kom dog til at nævne Arne Sørensens Navn, hvilket gjorde dem aldeles rasende. Han var en af de Mænd, som de brændte efter at faa Fingre i.

Pigtraad og Sand.

Den 9. Januar blev jeg sendt med en Fangetransport til Frøslev. At vi blev behandlet som Kreaturer, kan vel ikke forbyse nogen. Mit første Indtryk af Frøslevlejren var Pigtraad og Sand. Jeg troede ikke, det var muligt for frie Mænd at leve her, men efterhaanden dukkede der dog forskellige Lyspunkter frem. Vi

havde indtil den 16. Marts Gudstjeneste hver Søndag, samt Morgen- og Aftenandagt ved Direktør Keiding, København, der til Folketingsvalget var opstillet i Gudme-Kredsen for Dansk Samling.

Fire illegale Radioer.

I Lejren havde vi fire illegale Radioapparater, og vi fik hver Dag danske Aviser. Det var dog som oftest »Fædrelandet«, og den værdisvarende vi naturligvis ikke et Blik. Jeg synes, det er velgørende at høre, at »Morgenbladet« har overtaget den Rotterede, saa der nu kan udgaa et ordentligt Blad der inde fra.

Vore Bødler gjorde alt for at finde disse Radioapparater, men det lykkedes dem aldrig. Et af dem var installeret dybt nede i Jorden. Fangerne i Barakken havde i Ugevis arbejdet paa at grave et Hul under Gulvbrædderne saa stort, at nogle af dem kunde sidde dernede og lytte til London. I denne Barak ledte de tre Dage i Træk efter Apparatet. De endevendte alt, men de var for dumme til at finde det. I en anden Barak havde man bygget Radioen ind i Bræddevæggen, hvordan de saa ellers har baaret sig ad

K. M.

„Fædrelandet“s Kolding-

Redaktør arresteret

Blandt de mange Personer, der er arresteret i Kolding og Omegn, er »Fædrelandet«s Kolding-Redaktør Bach Petersen, der var i Besiddelse af en Revolver og 400 Kr. i Kontanter.

Blandt 47 arresterede i Frederiksværk er Leif Ørnberg.

Fra de danske Troppers Indtog i Hovedstaden.

Danmark er en allieret Nation

Danmark maa gaa ind i det kollektive Fredsarbejde - En Forening af Nordens Stater en Utopi - Samtale med Ebbe Munck

Det er fem Aar siden jeg sidst saa Ebbe Munck. Det var i Stockholm. Vi sad en af de sidste Dage i April og talte sammen over et Glas Brandy paa en af de store Restauranter nær Stureplan. De kæmpede i Norge, og Danmark havde kapituleret uden Kamp. Kort Tid forinden havde vi mødt hinanden bag den finske Front. Finlands og Norges Kamp fik Danmarks Skæbne til at se endnu mere elendig ud.

Siden den Dag har Ebbe Munck været en af de Danskere i Udlandet, som har arbejdet mest energisk for, at Danmark skulde genvinde sin Ære.

Han ligner sig selv fra den Gang. Den sportstrænede Skikkelse lyser af fortættet Kraft, som han staar her i et af Værelserne paa Helsingør Raadhus, hvor jeg har mødt ham.

»Skal vi snakke Alvor,« siger han med et Smil, efter at vi har hilst paa hinanden.

»Ja, absolut, vi her hjemme maa høre om, hvordan Verden ser paa os.«

Han bliver alvorlig og tier et Øjeblik, saa siger han: »Se, der er en Ting, vi navnlig har Lov til at glæde os over i Dag, og det er, at Danmarks Status udenrigspolitisk set er saa god som den er. Ingen af os, der oplevede den 9. April og Tiden, der fulgte umiddelbart derefter, har nogensinde dengang turdet drømme om, at det skulde gaa os saa godt, som det er gaaet.«

Ikke let at være Udenlands-Dansker

»Hvordan blev Danmarks Politik omkring den 9. April egentlig bedømt i Udlandet, vi herhjemme hørte altid dengang, at den store Verden godt forstod os.«

»Ja, i Sverrig vandt vor Politik selvfølgelig almindelig Anerkendelse, men den øvrige Verden forstod os ikke. Helt galt gik det jo i de kommende Aar, hvor vi førte vores Luskepolitik ud til den yderste Konsekvens. De kan spilleme tro det ikke

var let at være udenlandsk Dansker dengang. Alle troede, at Danmark ønskede tysk Sejr, det var uhyre svært at forklare, at dette ikke var Tilfældet.«

»Man forstod altsaa ikke derude, den, det mindre ondes Politik, som de styrende Kredse herhjemme gik ind for.«

»Nej, det kan jeg forsikre Dem for, man ikke gjorde.«

»Er det muligt at nævne noget, der særligt har skadet os i de Allieredes Omdømme i disse Aar?«

»Ja,« Svaret kommer uden Tøven, »jeg glemmer aldrig det Indtryk, det gjorde i England, da vi i 1941 udleverede vore Torpedobaade. Da hørte jeg fremstaaende engelske Diplomater give Udtryk for den dybeste Foragt. Det var ikke let at skulle høre paa Udtryk som Pjaltethed, naar Talen kom ind paa Danmarks Holdning. Der skal iøvrigt meget til, før en Englænder gaar saa langt. Jeg kunde forklare ligesaa meget jeg vilde om, at Torpedobaadene var desarmerede og smaa, og at de ingensomhelst Betydning havde for Krigens Udfald, det var slet ikke det, det drejede sig om for Englændernes Vedkommende, det var det, at en Nation kan synke saa dybt, at den gaar med til saadanne Ting, som ryttede dem.«

»Det var en helt scaveniansk Argumentering, de anvendte til Forsvar for Regeringens Handling dengang.«

»Naa ja, det kan man godt sige, den gjorde heller ingen Virkning. Det, den kæmpende Verden ikke forstod, var, at en Nation saa ganske lod haant om sin Ære.«

Hjemmefronten har skabt vor Position

»Hvorledes ser man paa Danmark i Dag?«

»Ja, det er jo det, der er det vidunderlige ved det, at Danmark nu ikke alene betragtes som, men i Virkeligheden er, en allieret Nation paa Linie med f. Eks. Norge. Der er sket

det, at vi fra at være den mest foragtede af alle de af Tyskerne angrebne Nationer, nu er blevet en af de mest beundrede. Det er en Stigning fra det sorteste Dyb til de højeste Tinder.«

»Hvem tror De, Ebbe Munck, vi først og fremmest skal give Æren for, at Danmark staar saa godt i Dag, som det gør?«

»Hjemmefronten! Hjemmefronten! Og atter Hjemmefronten!« Svaret kommer som en Række skarpe Skud. »Det, at der fandtes Mænd herhjemme, som tidligt saa, hvilken Vej Danmark skulde gaa, hvis det skulde leve videre som et frit Land, det var det, der reddede os, det, at der var Mænd, som ikke var bange for at betale Prisen, som var villige til at vove alt for det eneste, der betyder noget for et Land, Friheden og Æren.«

»Jamen alle de Danskere, der i Udlandet har arbejdet for Danmark, har da ogsaa gjort et stort Arbejde.«

»Vi Udenlandsdanskere har spillet de Kort, som Hjemmefronten gav os, vi havde intetsomhelst kunnet udrette uden den. Modstandsbevægelsen har jo i Virkeligheden bragt det saa vidt, at Danmark i Dag er blevet befriet uden vore Allieredes direkte Hjælp. Tyskerne har kapituleret og vor Styrker holder Danmark, indtil Englænderne er rykket ind.«

»De sagde før, at Danmark nu tilhører de allierede Nationer, hvilke Forpligtelser medfører det, hvilken Kurs mener De, Danmark bør styre i Fremtiden?«

»Danmarks Vej frem ligger efter min Mening ganske klar. Vi har kun een Ting at gøre, at gaa fuldt og helt ind i Arbejdet for kollektiv Sikkerhed. Der vil blive stillet store Krav til os, men vi maa opfylde dem.«

Vort Forhold til Rusland

»Tror De, Ebbe Munck, paa en kollektiv Sikkerhed?«

»Ja, jeg tror paa den, og jeg vil tro paa den. Vi maa alle tro paa den, ellers gaar Verden simpelt hen under. Jeg vil gerne her sige et Par Ord om vor Indstilling til Rusland.

Der har i de senere Aar hersket en Del Mistillid til Rusland i Vesteuropa, ligesom Rusland ogsaa paa sin Side har været meget skeptisk overfor os. Ruslands Betydning for Sejren over Tyskland har været umaadelig, og nogen varig Fred kan ikke skabes uden om Rusland, derfor er det nødvendigt, at Rusland og vi finder hinanden.«

»Jeg tror, De har Ret, men sig mig, hvorledes ser De i Dag paa vor gamle Drøm om et forenet Norden?»

Han smiler vemodigt. »Et forenet Norden i den Førstand, som vi drømte om det under Vinterkrigen, tror jeg ikke mere paa. Stormagterne ønsker ikke isolerede Militæralliancer mellem Smaastater. Men jeg tror, at Nordens Lande efter denne Krig vil finde sammen i en mere inderlig Forstaaelse til gensidig Gavn.»

»De nævnedes før, at der vilde blive stillet store Krav til os efter Krigen. I hvilken Retning mener De, disse Krav vil gaa, og hvorvidt mener De, vi bør opfylde dem?»

»Jeg tror, der vil blive haardt Brug for f. Eks. danske Landbrugsprodukter i mange af de befriede Omraader, og derfor maa vi skære ned paa vore egne Rationer for at kunne være med til at afhjælpe Nøden i de andre befriede Lande.»

»Tror De, danske Tropper skal være med til at besætte Tyskland?»

»Jeg ved det ikke, men vilde det egentlig ikke være rimeligt, om vi paa den Maade hjalp de Allierede til at faa frigivet nogle af deres Tropper til den fortsatte Kamp mod Japan.»

»Tror De saa, at Danmark skal besætte Sønderjylland?»

»Ja, vilde det ikke være det mest rimelige, men lad nu være med at spørge mig, om vi skal have Slesvig tilbage, jeg synes den kommende Tid maa afklare det Spørgsmaal.»

Ikke udenom Frihedskæmperne

»Hvorledes ser De, Ebbe Munck, paa vor Frihedsbevægelses Betydning for Danmarks fremtidige Udvikling?»

»Jeg har sagt det før, og jeg siger det gerne igen, jeg mener absolut, at den Ungdom, der var villig til at sætte Livet ind for vort Land, vil komme til at virke fornyende paa hele Danmarks politiske Liv. Danmarks tapre Ungdom er Danmarks Fremtid. Den tror jeg ikke, man kommer udenom.»

Uden for Raadhusets Vinduer jubler Mængden, medens et Kompagni af vore Tropper marcherer forbi — det er som en Bekræftelse paa Muncks sidste Ord.

K. H.

To Aar gratis for Hitler

Hvad har Besættelsen kostet os

TYSKERNE har været dyre Herrer — selv de, der har været mindst berørt af Terrorens Svøbe, har hver Dag og hver Time paa Dagen faaet at mærke, at der plyndredes i Landet. Der var Ransagninger, hvor Herrefolket og de danske Slavesjæle syntes at interessere sig mindst lige saa meget for gammelt Solvøj som for Maskinpistoler. Bankkup, der udførtes af velbeværede Folk i Biler osv. Og de, der ikke havde hverken Solvøj eller Penge i Banken, opdagede, at deres Dagløn var blevet mindre, før de fik den. — Der var Perioder i 1943 og 1944, hvor hver Dansker — Spædbør nsom Oldinge — saa at sige begyndte Dagen med at forære Hitler en Tokrone til Krigsførelsen. Imponerende, at der alligevel kunde sankes det ene Hundrede Tusind efter det andet til vor egen Front.

Kan det regnes ud, hvad det har kostet Danmark at være besat? Næppe i Dag, dertil mangler der for mange Oplysninger, og Spørgsmaalet maa desuden bestemmes lidt nærmere.

Savn og Lidelser

Der er Lidelser og Smerter, Savn og Ulykker, som har ramt store Dele af Folket paa det haardeste, og som aldrig vil kunne maales i Penge. Forsikringselskaberne maa ved Lejlighed kunne meddele noget om de Livsforsikringer, der maa udbetales, og i Penge kan man vel ogsaa maale de Erstatninger for Tab af Forsørger eller af Helsen og Førlighed, som Deltagelsen i Frihedskampen har medført, men det interesserer os mindre, for herfor er der ydet Valuta, Livsforsikringer, Invaliditeter, Hædersgaver — alt sammen bliver det kun et ringe Plaster paa Saarene en ringe Gengæld for de ubetalelige Tjenester, der er ydet Danmark.

Selv naar man faar skaaret de Ting væk, der er ubetalelige eller som vel kan regnes i Penge, men som er givet godt ud, er Vanskelighederne ikke borte. Det følgende kan derfor kun blive Antydninger, der saa siden maa suppleres op.

Der er trykt Sedler — til Kanoner

Kan De huske for snart længe siden — for i Lørdags —, naar De meget mod Deres Vilje stod ved Siden af en Tysker i Sporvognen, at han betalte med flunken-

de nye Sedler. Sedler, der var saa stive, saa man skulde tro, de var af Pap. De var hentet i Nationalbanken.

Paa Balancen kan man se, hvor meget det drejede sig om, Kontoen hedder Diverse Debitorer — i Omtale dog altid dubiose Debitorer — og ved Udgangen af April 1945 var den paa 4772 Millioner Kroner. Disse Penge er brugt til Forplejning af de tyske Tropper i Landet, men ogsaa — og det betyder mere — til Opførelse af Fæstningsværker, Flyvepladser osv. — der for Størstedelens Vedkommende ikke vil kunne bruges af os selv, — de ligger helt forkert, Under Posten indgaar ogsaa Gestapos Konto, Frits Clausens Middage pudsig Plakater om »Den bolsjevikiske Fare« og — Stikkernes Lønninger. Det er vist ikke for set, at man har kunnet forraade sine Landsmænd for deres egne Penge.

Nationalbankens Kredit er ydet med Statsgaranti, og den tyske Værnemagt hefter for Pengene — men det siger jo ikke saa meget.

— og til Smør

De sparsomme Rationer til Civilbefolkningen i Tyskland, de bedre Rationer til de mere eller mindre sejrtrige tyske Hære og de upaaklagelige Rationer til Partiet er ogsaa i væsentlig Grad kommet paa Kredit fra Danmark. Over Clearingkontoen er der blevet udbetalt 2940 Millioner Kr. mere til danske Eksportører m. fl., end der er blevet indbetalt fra de danske Importører. Denne Kredit er ligeledes ydet med Statsgaranti, og den er ydet til Verrechnungskasse i Berlin.

Baade om Værnemagtsfinansieringen og Clearingfinansieringen gælder det, at Tilgodehavendet hidtil har været et Tilgodehavende i Mark, hvad der betyder, at det bliver værdiløst, hvis man lader Marken faa sin sande Værdi — nemlig lille af højere Orden, som en Matematiker vilde sige.

Virkingen

Disse 7712 Millioner Kr. er altsaa blevet pumpet ud i det danske Erhvervsliv. De har i første Omgang forårsaget Varemangel og Prisstigning, forøget Beskæftigelse ved unyttigt Arbejde og formindsket ved nyttigt. Siden har Pengene hobet sig op hos Driftsherrer, der ikke har kun-

net anvende dem paa den naturlige Maade, til Fornøelse af Anlæg og Lagre, og som derfor har sat dem i Gulvtæpper, Malerier og Femhundredekronesedler, hvis de har haft en daarlig Samvittighed, og i Banken, hvis de ikke havde noget at behjælpes sig. Herved er det meget omfattende Problem med de ledige Penge opstaaet.

Formelt er det Nationalbanken, der har ydet Laanene, men i Virkeligheden er det hele det danske Samfund gennem Faldet i Pengeværdien. Priserne er ganske vist kommet under Kontrol gennem Prisdirektoratets dygtige Arbejde, og Detailpristallet, som Statistisk Departement udregner, er ikke steget nævneværdigt i det sidste Aars Tid, men saa længe Lønningerne ikke har fulgt med, blev Leveniveauet nødvendigvis lavere end før Krigen — vi arbejdede gratis for Tyskerne. Desuden er Pristallet ikke rigtigt. Kvalitetsforringelserne, der mere end Prisstigningerne har præget Værdierne under Krigen, har ikke kunnet regnes med i det.

Staten betaler . . . vi betaler!

Udover de Udgifter, som Værnemagten har laant Penge til at faa dækket, har der været en hel Del, der direkte er betalt af Staten og Kommunerne. Over disse Beløb er der endnu ingen Oversigt. Antagelig andrager de et Par Hundrede Millioner.

I 1940 og 1941 var der en betydelig Arbejdsløshed som Følge af Blokaden. Der iværksattes derfor en hel Del Beskæftigelsesforanstaltninger, der dog væsentligst finansieredes ved Statslaan. Da der blev udført nyttige Arbejder for Pengene, er der her ikke Tale om nogen samfundsmæssig Udgift.

Fabriker, Skibe, Jord —

Det er nævnt ovenfor, at en Del af de mange ledige Penge maa betragtes som Erstatning for de Lagre og opslidte Maskiner, og for saa vidt er disse Produktionsmidler altsaa betalte og Tabet af dem medregnet. Det gælder derimod ikke de mange Bygninger og Anlæg, der med eller uden god Begrundelse er sprængt i Luften i de sidste Par Aar. Igennem Krigsforsikringen vil de Skader, der har ramt uskyldige eller kæmpende Medborgere, blive fordelt paa alle Landets Borgere, men ogsaa de Skader, der har ramt Værnemagterne, skal bæres af hele Folket gennem Nedgangen i Produktionen.

Vi har desuden mistet Skibe, der har Danmarks Flag udover mellem de frie forenede Nationer, og Skibe, der maatte gøre Trællefarter mellem tyske Havne.

Vi har mistet Jord, Hundreder af ha-

HIPO-Kasernen i Ringsted har overgivet sig

120 Menige og 8 Officerer afvæbnet af 400 Frihedskæmpere

RINGSTED, Mandag Eftermiddag.

En stor Sensation er i Dag indtruffet i Ringsted. Hipo-Kasernen i Udkanten af Byen har overgivet sig. Ialt 120 Menige og Underofficerer samt 8 Officerer under Overkommando af Obersturmführer E. Poulsen har i Dag Kl. 14 overgivet sig til Kaptajn Kornerup, der ledede Aktionen med ialt 400 Frihedskæmpere.

Endvidere fandtes paa Kasernen en civil Premierløjtnant Bonne.

Der har allerede i Nat været ført Forhandlinger om Overgivelsen, og i Dag kort før Kl. 14 samledes alle Frihedskæmperne ved Dampmøllen, hvor-

fra de marcherede ud til Kasernen. Hipo-Mændene havde taget Opstilling i den ene Ende af Kasernegaarden, hvor de uden Modstand overgav sig.

Efter at Styrken var blevet afleveret til Kaptajn Kornerup, blev den givet videre til Ritmester Sonne, der er Chef for Bykommandoen. Efter hvad vi erfarer, vil Styrken foreløbig blive interneret under Ansvar af Obersturmführer E. Poulsen, hvorefter Politiet skal foretage Afhøringerne.

Jublen i Ringsted By er uden Lige, store Optog drager gennem Gaderne med Faner og Musik.

Fra Dagmarhus

Tyskerne efterlod i Dagmarhus et Lager af Konserves og Drikkevarer, der var stort nok til at fylde Købmandsforretningerne i en hel mindre Provinsby.

Desuden var der et Utal af store, flotte Radioapparater.

En af de polske Fanger, som blev befriede straks, da vore Styrker rykkede ind i Dagmarhus, var en Kvinde, der i adskillige Aar havde siddet fængslet i Tyskland. Hun fortalte de Danskere, der befriede hende, at der i Tyskland anvendtes Menneskelig til Sæbefremstilling.

god dansk Landbrugsjord er blevet cementeret af Folk med Cementforbindelser, og store Omraader i Jylland ligger aabne for Sandflugten, efter at de mange Aars Arbejde med Plantning af Marehalm paa Klitterne er blevet lagt øde.

Disse sidste Poster kan ikke beregnes i Dag. Vi ved ikke, hvad det kommer til at koste af Penge og af Arbejde at bygge det ødelagte op.

To Aar gratis

Danmarks Nationalindtægt blev for Aaret 1942 beregnet til 6700 Millioner Kr. Hvis vi lægger dette Tal til Grund, ser vi, at hele det danske Folk har arbejdet halvandet eller to Aar gratis for Tyskerne. Nøjere kan vi ikke beregne det i Dag, men det er ogsaa tilstrækkeligt. To Aars Slaveri for Nazismen i fem Aars Besættelse. Det er Tal, der vil blive husket.

Klip her!

Til

Morgenbladets Ekspedition

Tryk-
sags-
porto

Chr. IX Gade 2

København K.

Verdenspressen besøger dansk Modstandsgruppe

HOLGER DANSKEs Parade i Gentofte i Gaar

De sidste faa Dage har sandelig vendt op og ned paa Tingene! Nu i Gaar havde selve Udenrigsministeriets Pressebureau, Hjemstedet for den grundlovsstridige Pressezensur, indbudt samtlige allierede Korrespondenter til at overvære en Parade hos en af de store underjordiske Modstandsgrupper, Holger Danske i Gentofte.

Denne Gruppe tæller i Dag ca. 500 Mand, det tidobbelte af, hvad den begyndte med ... men af de oprindelige 50 er der i Dag kun to tilbage. Resten er faldne eller savnede.

Holger Danske er en af vore Elitegrupper, og den giver den store Verden et typisk Billede af den danske Modstandsbevægelse derved, at det ikke er de store »romantiske« Aktioner, den

har beskæftiget sig med. Den repræsenterer Modstandsbevægelsens støtte, stadige Hverdagsarbejde. Henvend de ni Tiendele af al Sabotagen i Danmark i Efteraaret 1943 udførtes af denne Gruppe. Gruppens Specialindsats har iøvrigt været Stikkerlikvidation. Den har befriet os for 200 Landsforrædere. Siden Politiets Opløsning har den været under Ledelse af den Mand, der under sit dygtige og maalbevidste Arbejde i Modstandsbevægelsen gik under Navnet *Strøm*.

For Tiden er Gruppen beskæftiget med Anholdelse af Stikkere, Værnemagere og andre af Tyskernes Hjælpere. De Fanger, man i Gaar saa sidde paa Række paa Stole i et af Gentofte Hotels Lokaler og vente paa at blive ført i Arrest og for Domstol, var dog

paa ingen Maade Størvildt. Det var Mennesker, der udadtil lignede enhver, man kan møde paa Gaden. »Pæne, borgerlige« Folk, der af Pengebegær — eller maaske i enkelte Tilfælde af forvrænget Idealisme — havde solgt sig til Tyskerne. Og netop derved var Synet rystende.

Havde det været en Samling af de Forbryderfysiognomier, der stempler deres Bærere som det menneskelige Bundfald, der findes i ethvert Samfund, saa havde det kun været normalt, og hvad man kunde vente. Men det, der her gav en et Chok, var netop, at det drejede sig om tilsyneladende ganske normale Mennesker. Det var et uhyggeligt Billede af, i hvor høj Grad Raaddenskabens har grebet om sig i Folket i disse 5 forbandede Aar.

Kontrasten.

Men Gudskelov — der var et andet Billede ogsaa Der var de ranke Geledder af dansk Ungdom, som stod opmarcheret udenfor. Danmarks Hær af i Dag. Mænd, der med Stolthed bar Modstandsbevægelsens rødhvide Baand over det blaa Armbind. De har hele Tiden baaret de Farver i Hjertet. Nu bærer de dem synlig. Og den civile Del af Befolkningen ser i Dag, at Danmarks frivillige Hær er næsten hele den danske vaabenføre Ungdom. Og det viser bedre end noget den Linje, der fører ind i Danmarks Fremtid.

Morgenbladet fortsætter som stort Dagblad i almindeligt Avisformat efter Befrielsen.

Saa fremt De kunde ønske at abonnere paa dette nye danske Dagblad, som vil koste 10 Kr. for Perioden fra i Dag til 1. Juli, beder vi Dem indsende nedenstaaende Brevkort omgaaende.

Klip her!

Undertegnede bestiller herved Abonnement paa MORGENBLADET fra Befrielsen til 1. Juli for en Pris af Kr. 10,00 frit tilsendt.

Navn _____

Stilling _____

Adresse _____

Hindenburg: — Jeg vidste i hvert Fald, naar jeg skulde kapitulere.